

Súd: Správny súd v Banskej Bystrici
Spisová značka: ZA-30S/93/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5021200248
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 03. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Molčan
ECLI: ECLI:SK:SpSBB:2024:5021200248.4

Uznesenie

Správny súd v Banskej Bystrici právnej veci žalobcov: 1/ A. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale pobytom C. C. XXXX/XX, XXX XX D., 2/ E. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale pobytom F. XXX/XX, XXX XX G. H., obaja právne zastúpení: JUDr. Šimon Cibulka, advokát, so sídlom Hodžova 53, 911 01 Trenčín, proti žalovanému: Mesto Ružomberok, so sídlom Námestie Andreja Hlinku 1, 034 01 Ružomberok, IČO: 00 315 737, právne zastúpený: JUDr. Dominika Lidayová Bašaryová, advokátka, Riadok 1962/7, 034 01 Ružomberok, IČO: 53 468 911, v konaní o žalobe opomenutých účastníkov konania podľa § 179 SSP vo veci územného konania vedeného žalovaným, ktoré skončilo vydaním právoplatného územného rozhodnutia č. j. OSS-7131-22/2019-AV zo dňa 20.12.2019, takto

rozhodol:

Ukladá žalovanému doručiť žalobcom v 1. a v 2. rade územné rozhodnutie č. j. OSS-7131-22/2019-AV zo dňa 20.12.2019.

odôvodnenie:

1. Žalobcovia sa žalobou zo dňa 21.05.2021 domáhajú uloženia povinnosti žalovanému doručiť žalobcom územné rozhodnutie žalovaného o umiestnení stavby vydané v konaní vedenom pod zn. OSS-7131-22/2019-AV zo dňa 20.12.2019, ktorým žalovaný v územnom konaní rozhodol o umiestnení stavby „VILADOMY RUŽOMBEROK“ na pozemkoch CKN parc. č. XXXX/X, XXXX/XX, XXXX/XX, k. ú. Ružomberok, pre navrhovateľa: Monero, s.r.o., so sídlom Drieňová 1J, 821 01 Bratislava-Ružinov, IČO: 51142325. Žalobcovia v žalobe uviedli, že sa považujú za opomenutých účastníkov administratívneho konania. Žalobcovia sú ako manželia podielovými spoluvlastníkmi s podielom vo veľkosti 9/10 pozemku CKN parc. č. XXXX záhrada o výmere 1116 m² v k. ú. D., zapísaného na liste vlastníctva č. XXXXX. Uvedený pozemok sa nachádza v lokalite Ružomberka zvanéj Kalvária, kde sa má podľa medializovaných informácií uskutočniť výstavba viacerých bytových domov. Uvedené domy spolu s komunikáciami by mali byť postavené na pozemkoch CKN parc. č. XXXX/X, XXXX/XX, XXXX/XX, XXXX/XX, XXXX/XX, XXXX/XX, XXXX/XX, XXXX/X I. XXXX/X, ktoré sú vo vlastníctve spoločnosti CPI Slovakia, a.s., sídlo: Mostová 34, 034 01 Ružomberok, IČO: 35 818 280. Pozemky, na ktorých sa má uskutočniť výstavba, vlastníla J. I. K., nar. XX.X.XXXX, trvalý pobyt: F. L. B. XX, XXX XX D.. Podľa medializovaných informácií ich predala M. N., trvalý pobyt: G. XXX/X, XXX XX O., alebo niektorej zo spoločností, na ktoré má priamy majetkový či rozhodovací vplyv (Moneo, s.r.o., Monero, s.r.o. alebo inej). V prospech niektorej z týchto spoločností bolo vydané uvedené územné rozhodnutie. Pozemky boli následne predané spoločnosti CPI Slovakia, a.s., ktorá chce na nich stavať bytové domy. Jedným z pozemkov, na ktorom sa má stavať, je pozemok parc. č. XXXX/X, ostatná plocha o výmere 2213 m². Blízko tohto pozemku je pozemok v spoluvlastníctve žalobcov - pozemok CKN parc. č. XXXX, záhrada o výmere 1116 m² v k. ú. D.. Ešte J. I. K. medzi týmto pozemkom a pozemkom v spoluvlastníctve žalobcov dala geometrickým plánom vytvoriť pozemok CKN parc. č. XXXX/XX, trvalý trávny porast o výmere 93 m², ktorý má šírku len cca dva až tri metre a ktorý je zapísaný na liste vlastníctva č. XXXX. J. I. K. si pozemok CKN parc. č. XXXX/XX nechala a na M. N. (alebo jeho spoločnosť) ho nepreviedla. Následne však aj M. N. alebo jeho spoločnosť asi pred začatím územného konania, v ktorom sa teraz žalobcovia domáhajú svojej účasti,

vytvorila pozemok parc. č. XXXX/XX, ostatná plocha o výmere 163 m², ktorý má šírku len približne dva metre. Jediným zmyslom vytvorenia tohto pozemku bolo vylúčiť vlastníkov susedných pozemkov z územného a stavebného konania (J. I. K. – CKN parc. č. XXXX/XX, M. P. E. a J. A. M. – CKN parc. č. XXXX). Územné konanie na umiestnenie stavieb bytových domov bolo ukončené vydaním územného rozhodnutia zn. OSS-7131-22/2019-AV z 20.12.2019 (ďalej len „územné rozhodnutie“). Žalobcovia uviedli, že ho nemajú k dispozícii, neboli účastníkmi územného konania, nevedeli, že takéto konanie vôbec prebieha. O jeho výsledku sa dozvedeli až neskôr z medializovaných informácií. Navrhovanou zástavbou sa zmení charakter danej lokality, čo bude mať priamy vplyv aj na vlastnícke právo žalobcov k ich pozemku a právo na jeho pokojné užívanie. Jeho cena pravdepodobne výrazne poklesne, keďže namiesto rodinných domov, s ktorými ráta územný plán, má nad ich pozemkom stáť vysoký bytový dom. Z pozemku, ktorý mohol slúžiť na príjemné užívanie alebo na zastavanie stavbou v pokojnej lokalite, sa stane pozemok v bezprostrednej blízkosti rušnej stavby a následne nového malého sídliska. Žalobcovia mali byť účastníkmi územného konania, keďže sú podielovými spoluvlastníkmi pozemku susediaceho so zastavaným pozemkom a navrhovanou výstavbou môže dôjsť k výraznej kvalitatívnej zmene ich vlastníckeho práva a práva pokojne užívať majetok. V prípade svojho účasti v konaní by žalobcovia taktiež namietali umiestnenie prístupovej cesty. Tá by podľa ich informácií mala viesť po pozemku CKN parc. č. XXXX/X, ktorý od pozemku vo vlastníctve žalobcov okrem vklinených pozemkov oddeľuje ešte pozemok CKN parc. č. XXXX/X. Pre žalobcov by bolo lepšie, pokiaľ by cesta viedla blízko ich pozemku, aby sa na ňu mohli priamo napojiť. Tým by získali prístup k svojmu pozemku z dvoch strán, čo by im umožnilo ho rozdeliť a lepšie predať.

2. Žalobcovia poukázali na ust. § 34 ods. 2 zákona č. 50/1976 Zb. o územnom plánovaní a stavebnom poriadku v znení neskorších predpisov (ďalej len „stavebný zákon“), podľa ktorého v územnom konaní o umiestnení stavby, o využívaní územia, o stavebnej uzávere a o ochrannom pásme sú účastníkmi konania aj právnické osoby a fyzické osoby, ktorých vlastnícke alebo iné práva k pozemkom alebo stavbám, ako aj k susedným pozemkom a stavbám vrátane bytov môžu byť rozhodnutím priamo dotknuté. Podľa § 139 ods. 2 písm. c/ stavebného zákona, ak sa v tomto zákone používa pojem „susedné pozemky a stavby na nich“, rozumejú sa tým pozemky, ktoré majú spoločnú hranicu s pozemkom, ktorý je predmetom správneho konania podľa tohto zákona a stavby na týchto pozemkoch. Žalobcovia sú toho názoru, že ústavne konformným výkladom uvedených ustanovení možno dospieť k záveru, že im svedčí právne postavenie účastníkov.

3. Žalobcovia poukázali na to, že veľmi podobnú situáciu, v akej sa ocitli žalobcovia, riešil aj český Ústavný súd v konaní vedenom pod spis. zn. Pl. ÚS 19/99, v ktorom preskúmaval súlad definície susedného pozemku, ktorá bola obsiahnutá v § 139 písm. c/ zákona č. 50/1976 Sb. stavebného zákona (pozn. správneho súdu: dnes už zrušeného zákonom č. 183/2006 Sb.), takmer totožnej ako obsiahnutej aj v § 139 ods. 2 písm. c/ stavebného zákona platného v Slovenskej republike, s Ústavou Českej republiky. Nálezom z 22.3.2000, ktorý bol publikovaný v českej zbierke zákonov pod č. 96/2000 Sb., rozhodol, že legálna definícia susedného pozemku ako (len) toho, ktorý má spoločnú hranicu s pozemkom, na ktorom má stáť stavba, je v rozpore s Ústavou Českej republiky. V ďalšej časti žaloby uvádzajú argumentáciu v súvislosti s týmto ústavne konformným výkladom s poukazom na rozhodnutia českých najvyšších súdnych autorít - Rozsudok Najvyššieho správneho súdu č.k. 3 As 46/2007-89 zo dňa 06.02.2008, Rozsudok Najvyššieho správneho súdu č.k. 2 As 44/2005-116 zo dňa 02.02.2006, publ. Pod č. 850/2006 Sb. NSS) a s poukazom na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v konaní sp.zn. 6 Sžo 64/2014 a rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 8 Sžo 234/2010 zo dňa 20.10.2011.

4. Žalobcovia žiadali, aby súd:

- uložil žalovanému, aby doručil žalobcom územné rozhodnutie o umiestnení stavby vydané v konaní vedenom pod zn. OSS-7131-22/2019-AV a priznal žalobcom voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%
- podľa § 185 písm. a) Správneho súdneho poriadku priznal správnej žalobe odkladný účinok.

5. Žalovaný vo vyjadrení sa k žalobe zo dňa 07.10.2021 uviedol, že účelom ustanovenia § 34 ods. 2 stavebného zákona je ochrana práv oboch strán – stavebníka i vlastníkov dotknutých nehnuteľnosťí. Stavebný úrad obe práva musí brať do úvahy a zvážiť spravodlivú aplikáciu vzhľadom na všetky okolnosti a existujúci právny stav. Samotná vzdialenosť od výstavby nie je a ani nemôže byť

jediným argumentom, ktorý postačí na priznanie práv účastníka konania vrátane práva domáhať sa preskúmania rozhodnutia súdom. Priznaním takýchto práv vyplývajúcich z nešpecifikovaného ohrozenia práv vlastníka by znamenalo širokú možnosť zneužitia práva v neprospech stavebníka, kedy by každý vlastník pozemku na dohľad od miesta výstavby sa mohol domáhať práva výstavbu zdržiavať, čo je aj v tomto prípade jediným úmyslom žalobcov. Ak žalobcovia citujú rozhodnutie Ústavného súdu ČR Pl. ÚS 19/99 opomínajú potrebu aspoň rámcovo popísať hrozbu ohrozenia vlastníckeho práva žalobcov, ktorú zdôrazňuje aj český ochranca ústavnosti. Žalovaný poukázal na rozsudok Najvyššieho správneho súdu ČR sp.zn. 7 As 30/2004 zo dňa 03.12.2004, ktorý aplikujúc citované rozhodnutie Ústavného súdu ČR, odmietol nekonkrétne výhrady nepriamych susedov, ktorí tvrdili zásah bez akéhokoľvek popisu a konkretizácie. Citovaným rozhodnutím Ústavný súd ČR zrušil ustanovenie obdobné slovenskej právnej norme § 139 ods. 2 písm. c/, d/ stavebného zákona, na Slovensku ale nebola konštatovaná ich neústavnosť, tieto normy platia a musia sa aplikovať. Posúdenie protiústavnosti nie je v kompetencii správneho súdu. Uviedol, že český Ústavný súd (a následne Nejvyšší správní soud ČR) definoval účastníkov územného konania len v kontexte § 139 písm. c/ českého stavebného zákona (na Slovensku ekvivalent v § 139, ods. 2 písm. c/, d/ slovenského stavebného zákona). Teda účastníkmi územného konania v zmysle zákona č. 50/ 1976 Sb. o územnom plánovaní a stavebním ráde v znení v čase rozhodnutia súdu (teda 22.03.2000) podľa súdu boli iba vlastníci pozemkov majúcich spoločnú hranicu s pozemkom susediacim so stavebným pozemkom. Súdy preto posudzovali právny stav odlišný od právneho stavu platného v Slovenskej republike.

6. Žalovaný uviedol, že Ústavný súd ČR vo svojom rozhodnutí popísanom v bode 2. vyjadrenia konštatuje, že pred novelou českého stavebného zákona č. 83/1998 Sb. (ktorou sa prijalo týmto rozhodnutím zrušené ustanovenie) aplikačná prax vrátane súdnej bola jednotná. Stavebné úrady postupovali podľa obsahového ekvivalentu § 34 ods. 2 slovenského stavebného zákona, keďže § 139 neobsahoval definíciu susedstva tak, že považovali za susedov len vlastníkov pozemkov so spoločnou hranicou alebo vlastníkov stavieb na nich zriadených. Novelou č. 83/1998 bola táto ustálená prax prijatá do gramatického znenia zákona. Až zrušením sporného ustanovenia § 139 písm. c/ českého stavebného zákona nastala situácia, keď jedna z autorít, ktorej rozhodnutia sú prameňom práva, zaviedla nový právny stav, že účastníctvo v konaní je potrebné vnímať extenzívnejšie uvedomujúc si úskalia právneho stavu, ktorý ako inštitúcia odlišná od zákonodarcu, nemala ako napraviť. Takáto situácia ale neexistuje na Slovensku a výklad právnej normy nesmie byť v rozpore s jej gramatickým vyjadrením. Žalovaný uviedol, že je potrebné prisvedčiť právnomu názoru žalobcov, že určiť, či ich práva výstavbou neprimerane budú alebo nebudú dotknuté, je úlohou stavebného úradu v príslušnom konaní po uznaní ich účastníctva, pričom polemizuje, či namietané otázky nie sú predmetom úplne iného konania, a to prípravy a schvaľovania územnoplánovacej dokumentácie. Ak žalobcovia namietajú, že navrhovanou výstavbou sa úplne zmení charakter danej lokality, čo bude mať vplyv na vlastnícke právo žalobcov a právo na pokojné užívanie pozemku a cena ich pozemku poklesne, žalovaný má za to, že žalobcovia žiadnym spôsobom túto skutočnosť nepreukázali. Podľa názoru žalovaného sa cena nehnuteľností v danej oblasti zvýši, keďže vznikne štvrť s bývaním, ktoré bude patriť do vyššej cenovej kategórie, pritom poukazuje na argumentáciu Najvyššieho súdu SR v rozhodnutí sp.zn. 1 Sžk/4/2019: „účastníkom územného konania nemôže byť každý vlastník nehnuteľností v lokalite, v ktorej sa navrhuje umiestnenie stavby, dokonca ani každý vlastník susedného pozemku alebo stavby, ale len ten, koho vlastnícke, užívacie práva alebo iné práva k pozemkom alebo stavbám môžu byť rozhodnutím priamo dotknuté umiestňovanou stavbou“. Pojem „priamo dotknuté“ vyjadruje stav značnej a bezprostrednej intenzity porušenia a individualizácie subjektu, ktorý je porušením dotknutý. Tento stav musí byť v konaní účastníkmi preukázaný (rozhodnutie Najvyššieho súdu sp. zn. 3Sžp/1/2010 29.03.2011). Ako skutočný dôvod, pre ktorý sa žalobcovia domáhajú účastníctva v konaní, žalovaný považuje požiadavku žalobcov, aby investor zhodnotil ich pozemok umiestnením komunikácie na hranici im patriaceho pozemku, čo by pre nich malo znamenať výhodu z dôvodu prístupnosti z verejnej komunikácie z oboch strán. Túto požiadavku mali žalobcovia vzniesť pri schvaľovaní územného plánu zóny, ktorý určuje umiestnenie cesty tak, ako má byť postavená (grafická časť územného plánu zóny v prílohe označenej ako „ÚPN-Z_IBV Nad Dielcom_vykres_03_Doprava“), pričom žalovaný uvádza, že o stavebnom objekte namietanej cesty bolo rozhodnuté v územnom konaní č. OSS-1803-35/2017-BA, ktoré na nadobudlo právoplatnosť 07.12.2017.

7. Žalovaný uviedol, že navrhované riešenie stavby nie je v rozpore s územným plánom mesta, čo potvrdil aj odborný orgán Mesta Ružomberok – útvar hlavného architekta vo svojom stanovisku, č. UHA-7154-2/2019-S0 zo dňa 10.12.2019, ktoré bolo podkladom pre vydanie územného rozhodnutia a

je súčasťou spisu. Preto tvrdenie žalobcov, že navrhovaná výstavba je v rozpore s územným plánom mesta, je nepreukázané. Žalovaný nemohol priznať žalobcom postavenie účastníkov konania, pretože už v územnom konaní popísanom v bode 11 vyjadrenia boli žalobcovia vylúčení ako účastníci konania, kde sa počas konania svojho účasti aktívne dovoľovali. Rozhodnutie Mesta Ružomberok č. OSS-1803-21/2017-BA zo dňa 18.08.2017, že A. B., D. B. nie je účastníkom územného konania, potvrdil aj príslušný odvolací orgán Okresný úrad Žilina - odbor výstavby a bytovej politiky pod rozhodnutím č. OU-ZA-OVBP2-2017/042839/Kod, zo dňa 20.11.2017, právoplatným 27.11.2017. Rozhodnutie Mesta Ružomberok č. OSS-1803-24/2017-BA zo dňa 18.08.2017, že E. B., D. O. nie je účastníkom územného konania, potvrdil príslušný odvolací orgán Okresný úrad Žilina - odbor výstavby a bytovej politiky rozhodnutím pod č. OU-ZA-OVBP2-2017/042838/Kod, zo dňa 20.11.2017, právoplatným 27.11.2017. Žalovaný je ako povoľujúci orgán viazaný právnym názorom odvolacieho orgánu. Podľa názoru žalovaného aj skutočnosť, že na rozdiel od konania v roku 2017 sa v tomto konaní žalobcovia svojho postavenia účastníkov konania nedovoľovali je bez významu. Vzhľadom na územné konanie z roku 2017, ktoré sa týkalo inžinierskych sietí a cesty, v ktorom sa žalobcovia domáhali práv účastníka, vedeli, že územné konanie bude prebiehať. V závere vyjadrenia poukázal žalovaný na ustanovenie § 179 ods. 1 SSP a skonštatoval, že žalobca v danom prípade nemohol byť v posudzovanej veci opomenutým účastníkom konania a nemôže sa domáhať postavenia účastníka územného konania. Účastníkom konania je ten, kto sa tohto postavenia domáha, alebo ten, s kým správny orgán koná. Zákon tak dáva všetkým, ktorí tvrdia, že ich vlastnícke práva budú dotknuté, možnosť sa stať účastníkmi konania z vlastnej iniciatívy. Je to spôsob, akým môže účastník konania napraviť chybnú úvahu správneho orgánu svojou aktivitou. Žalobcovia tak neurobili a následky svojho opomenutia sa snažia preniesť na ľarchu stavebníka. Informácia o začatí konania bola riadne zverejnená. Žalobcovia neuvádzajú, kedy sa o existencii územného konania dozvedeli.

8. Na základe vyššie uvedených skutočností žalovaný navrhol, aby správny súd žalobu aj návrh na priznanie odkladného účinku zamietol a žalovanému priznal náhradu trov konania.

9. Z administratívneho spisu súd zistil, že žaloba smeruje proti postupu výsledkom ktorého bolo územné rozhodnutie vydané správnym orgánom prvého stupňa č.j. OSS-7131-22/2019-AV zo dňa 20.12.2019, na ktorom je vyznačená právoplatnosť dňa 20.12.2019.

10. Z preskúvaného spisového materiálu vyplýva, že stavebnému úradu bol dňa 05.12.2019 navrhovateľom Monero, s.r.o., so sídlom Drieňová 1J, 821 01 Bratislava – mestská časť Ružinov, podaný návrh zo dňa 03.12.2019 podľa § 35 stavebného zákona na vydanie územného rozhodnutia pre stavbu VILADOMY RUŽOMBEROK v rozsahu stavebných objektov – SO 100 Príprava územia, SO 101 Bytový dom - typ A, SO 102 Bytový dom - typ B, SO 102 bytový dom - typ B, SO 103 Bytový dom - typ C, SO 104 Bytový dom - typ C, SO 105 bytový dom - typ C, SO 106 Bytový dom - typ D, SO 107 Bytový dom - typ E, SO 108 Bytový dom - typ E, SO 109 Bytový dom - typ E, SO 110 bytový dom - typ F, SO 111 bytový dom - typ F, SO 112 bytový dom - typ F, (celkom 12 bytových domov), SO 120 Oporné múry a oplotenie, SO 130 Sadové úpravy, SO 201 Dažďová kanalizácia, SO inžinierske objekty na pozemku parc. č. XXXX/X, XXXX/XX, XXXX/XX, kat. územie Ružomberok, druh pozemku podľa LV trvalý trávnatý porast, v extraviláne obce. Stručný popis a zdôvodnenie návrhu: Návrh spočíva s vytvorením bloku 12 menších bytových domov, každý so 4 bytovými jednotkami. Každý objekt disponuje obytnou časťou, spoločnými priestormi a suterénom, ktorý zabezpečuje potreby statickej dopravy pre daný objekt. Charakteristika dotknutého územia: predmetné územie, je v súčasnosti nezastavané a nachádza sa západne od zastavaného územia mesta, Ružomberok, časti Kalvária, južne od existujúcich kaplniek. Celé riešené územie má v súčasnosti charakter trvalý trávny porast a je prístupné z hlavnej miestnej asfaltovej komunikácie vedúcej okolo kaplniek smerom k lyžiarskemu stredisku Malinô Brdo. Terén pozemku sa zvažuje juhovýchodným smerom k existujúcim rodinným domom. Sklon terénu sa pohybuje od 10 - 15%. V riešenom území je územne povolená komunikácia, z ktorej budú objekty prístupné. Povolené sú aj hlavné rozvody inžinierskych sietí vrátane prípojok, na ktorej sa budú byť domy napájať. V písmene C) návrhu je uvedený zoznam, adresy a parcelné čísla pozemkov - stavieb - účastníkov územného konania: 1) Monero, s.r.o., Drieňová 1J, Bratislava - mestská časť Ružinov, 82101, navrhovateľ p. č. XXXX/X, XXXX/XX, XXXX/XX, K. N. Ružomberok, 2) Moneo, s.r.o., Drieňová 1J, Bratislava - mestská časť Ružinov, 82101, p.č. XXXX/X, XXXX/X, XXXX/XX, XXXX/XX, XXXX/XX, KN Ružomberok, 3) Mesto Ružomberok, nám. A. Hlinku 1, 034 01 Ružomberok, p.č. XXXX/XX, XXXX/X, XXXX/X, KN Ružomberok.

11. Stavebný úrad dňa 06.12.2019 oznámil začatie územného konania a nariadenie ústneho pojednávania spojeného s miestnym zisťovaním na deň 19.12.2019 13.00 hod. oznámením č. j. OSS-7131-2/2019-AV. Predmetné oznámenie doručoval účastníkom konania 1) Monero, s.r.o., Drieňová 1J, Bratislava - mestská časť Ružinov, 82101, 2) Moneo, s.r.o., Drieňová 1J, Bratislava - mestská časť Ružinov, 82101 a 3) Mesto Ružomberok, nám. A. Hlinku 1, 034 01 Ružomberok a dotknutým orgánom.

12. V konaní bolo mestom Ružomberok, ako stavebným úradom vydané územné rozhodnutie, ktorým bolo rozhodnuté o umiestnení stavby „VILADOMY RUŽOMBEROK“. Predmetné rozhodnutie bolo doručované účastníkom konania 1) Monero, s.r.o., Drieňová 1J, Bratislava - mestská časť Ružinov, 82101, 2) Moneo, s.r.o., Drieňová 1J, Bratislava - mestská časť Ružinov, 82101 a 3) Mesto Ružomberok, nám. A. Hlinku 1, 034 01 Ružomberok a oznámené dotknutým orgánom.

13. Uznesením č. k. 30S/93/2021-155 zo dňa 23. novembra 2021 správny súd návrh žalobcov zo dňa 21.05.2021 na priznanie odkladného účinku správnej žalobe zamietol.

14. Uznesením č. k. 30S/93/2021-196 zo dňa 30. mája 2022 Krajský súd v Žiline konanie prerušil do právoplatného skončenia konania na Ústavnom súde Slovenskej republiky o návrhu Krajského súdu Žiline podľa článku 125 ods. 1 písm. a/ Ústavy Slovenskej republiky na začatie konania o súlade právnych predpisov. Po právoplatnosti tohto uznesenia správny súd ako osoba oprávnená podľa článku 130 ods. 1 písm. d/ Ústavy Slovenskej republiky podal návrh podľa článku 125 ods. 1 písmena a/ Ústavy Slovenskej republiky na začatie konania o súlade právnych predpisov - ustanovenia § 139 ods. 2 písm. c/ stavebného zákona s čl. 1 ods. 1, čl. 12 ods. 1 a 2, čl. 13 ods. 4, čl. 20 ods. 1, čl. 46 ods. 1 a 2, čl. 47 ods. 3, čl. 48 ods. 2 ústavy, s čl. 6 ods. 1, čl. 13 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a s čl. 1 Dodatočného protokolu k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd

15. Uznesením sp. zn. PL. ÚS 12/2023-11 zo dňa 11. októbra 2023 Ústavný súd Slovenskej republiky rozhodol vo veci návrhu Krajského súdu v Žiline na začatie konania podľa čl. 125 ods. 1 písm. a/ Ústavy Slovenskej republiky o súlade ustanovenia § 139 ods. 2 písm. c/ stavebného zákona s čl. 1 ods. 1, čl. 12 ods. 1 a 2, čl. 13 ods. 4, čl. 20 ods. 1, čl. 46 ods. 1 a 2, čl. 47 ods. 3, čl. 48 ods. 2 ústavy, s čl. 6 ods. 1, čl. 13 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a s čl. 1 Dodatočného protokolu k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd tak, že návrh odmietol s odôvodnením, že v prerušenom konaní nemožno rozumne očakávať subsumpciu zisteného skutkového stavu pod napadnuté ustanovenie, preto je potrebné predmetný návrh považovať za podaný neoprávnenou osobou.

16. V odôvodnení uznesenia ústavný súd uviedol nasledovné:

„16. Účelom prerušeného správneho súdneho konania vedeného správnym súdom je posúdiť oprávnenosť tvrdenia žalobcov o tom, že sú opomenutými účastníkmi územného konania. Žalobcovia sa domáhajú postavenia účastníkov územného konania z titulu vplyvu umiestnenia špecifikovanej stavby na ich vlastnícke právo k pozemku, ktorý bol pôvodne priamo susediaci s pozemkom, na ktorom má byť umiestnená špecifikovaná stavba, pričom administratívnym odčlenením malej časti pozemku, na ktorom má byť špecifikovaná stavba umiestnená, stratil ich pozemok charakter susedného pozemku tak, ako ho definuje napadnuté ustanovenie. Správny súd odôvodňuje potenciálny nesúlad napadnutého ustanovenia s referenčnými normami tým, že napadnuté ustanovenie (tzn. definícia susedného pozemku ako pozemku hraničiaceho) mu bráni v poskytnutí efektívnej ochrany práv žalobcov.

17. Pri posúdení splnenia podmienky prejudiciality návrhu na preskúmanie súladu napadnutého ustanovenia považuje ústavný súd za potrebné preskúmať celý rozsah definície účastníka územného konania tak, ako ho normuje § 34 ods. 2 stavebného zákona. Podľa uvedeného ustanovenia sú účastníkmi územného konania „aj právnické osoby a fyzické osoby, ktorých vlastnícke alebo iné práva k pozemkom alebo stavbám, ako aj k susedným pozemkom a stavbám vrátane bytov môžu byť rozhodnutím priamo dotknuté“. Podľa gramatického výkladu legálny text rozlišuje: a) právnické a fyzické osoby, ktorých vlastnícke právo alebo iné práva k pozemkom alebo stavbám vrátane bytov môžu byť rozhodnutím priamo dotknuté a b) právnické a fyzické osoby, ktorých vlastnícke právo alebo iné právo k susedným pozemkom alebo stavbám vrátane bytov môžu byť rozhodnutím priamo dotknuté.

18. Z hmotnoprávnej perspektívy je pri použití pravidiel logiky druhá skupina len podmnožinou prvej skupiny (pojem „vlastník dotknutej nehnuteľnosti“ je širší ako „vlastník susediacej dotknutej nehnuteľnosti“ a zahŕňa aj vlastníkov susediacich dotknutých nehnuteľností). Z § 34 ods. 2 stavebného

zákona tak podľa názoru ústavného súdu vyplýva postavenie účastníka konania pre dotknutú osobu (tzn. pre osobu, ktorej vlastnícke alebo iné právo môžu byť rozhodnutím priamo dotknuté) bez ohľadu na to, či ide o pozemok susediaci (v zmysle napadnutého rozhodnutia hraničiaci) s pozemkom, ktorý je predmetom územného konania. Takýto výklad neodporuje jazykovému vyjadreniu predmetnej právnej normy a z hľadiska požiadavky zaistenia účinnej materiálnej ochrany základných práv a slobôd poskytuje väčší rozsah ich ochrany. Preto je potrebné považovať ho v danom prípade za výklad ústavnokonformný. Na tomto závere ústavného súdu nič nemení ani prípadná odlišná aplikačná a rozhodovacia činnosť správnych orgánov, zužujúca okruh účastníkov konania podľa § 34 ods. 2 stavebného zákona na druhú skupinu subjektov.

19. Z procesného pohľadu je však (ako vyplýva z aplikačnej praxe) rozdielom medzi prvou a druhou skupinou účastníkov konania skutočnosť, že zatiaľ čo účastníci druhej skupiny sú jasne identifikovateľní a správny orgán s nimi koná ex lege na základe objektivizovaných údajov z evidencie nehnuteľností, iní dotknutí vlastníci (alebo nositelia iných práv) sa o účastníctvo v konaní musia aktívne uchádzať, tvrdiac, že sú priamo dotknutí predmetom konania.

20. Z materiálneho hľadiska tak možno uvažovať o tom, či ochrana práv dotknutých subjektov nepatriacich do druhej skupiny je dostatočná, ak je (na rozdiel od subjektov druhej skupiny) podmienená aktivitou týchto subjektov.

21. Vyžadovanie vyššej miery obozretnosti (aktívne získanie informácie o prebiehajúcom konaní) a procesnej aktivity (domáhanie sa účastníctva v konaní), ktoré subjekt nezbavuje reálnej možnosti zúčastniť sa daného konania a požívať všetky práva zaručené v tomto konaní, nepredstavuje samo osebe zásadný problém. Napríklad, podľa § 36 ods. 4 stavebného zákona začatie územného konania v tam špecifikovaných prípadoch oznamuje stavebný úrad účastníkom územného konania verejnou vyhláškou. Stavebný úrad oznámi začatie územného konania verejnou vyhláškou aj v prípade, že mu účastníci konania alebo ich pobyt nie sú známi (§ 36 ods. 4 in fine). Tento spôsob zabezpečenia publicity konania je odôvodnený snahou o eliminovanie potreby doručovania písomností veľkému alebo dokonca neznámemu okruhu účastníkov konania s cieľom udržania racionálnej dĺžky konania. Polemiku v ústavnej rovine teda môžu vyvolať prípady, keď nie je jasné, či je (bolo) objektívne možné, aby sa dotknuté subjekty dozvedeli o konkrétnych správnych konaniach (otázka ne/oznámenia začatia územného konania neznámym účastníkom verejnou vyhláškou v konaniach, v ktorých sú priamo dotknutými aj subjekty odlišné od vlastníkov susediacich nehnuteľností).

22. K vyriešeniu tejto polemiky však podľa názoru ústavného súdu nemôže prispieť prípadná derogácia napadnutého ustanovenia. Z argumentácie správneho súdu a petitu jeho návrhu ústavný súd nevyvodzuje, že dôvodom nemožnosti poskytnutia účinnej súdnej ochrany je napadnuté ustanovenie. Definícia susediacej nehnuteľnosti ako nehnuteľnosti hraničiacej – v situácii, keď sa účastníkom konania môže stať aj vlastník (alebo držiteľ iného práva k) inej priamo dotknutej nehnuteľnosti – nevyvoláva pochybnosti o racionalite definície. Inými slovami, riziko neposkytnutia ochrany vlastníkom iných než susediacich nehnuteľností podľa názoru ústavného súdu nespočíva v definícii susednej nehnuteľnosti ako nehnuteľnosti hraničiacej, ale v prípadnej aplikačnej praxi, ktorá by nezabezpečila dostatočným spôsobom vlastníkom iných nehnuteľností možnosť uchádzať sa o postavenie účastníka konania.

23. Posúdenie dostatočnosti publicity územného konania (a tým objektívne podmienenej následnej obozretnosti žalujúcich) je úlohou správneho súdu v prerušenom konaní, a práve od zodpovedania tejto otázky (bez ohľadu na znenie napadnutého ustanovenia) závisí posúdenie opodstatnenosti správnej žaloby.“

17. Uznesením č. k. 30S/93/2021-240 zo dňa 1. februára 2024 správny súd rozhodol o pokračovaní v konaní podľa § 100 ods. 3 SSP s poukazom na skutočnosť, že odpadla prekážka, pre ktorú sa konanie prerušilo tým, že Ústavný súd Slovenskej republiky vo veci návrhu Krajského súdu v Žiline na začatie konania podľa čl. 125 ods. 1 písm. a/ Ústavy Slovenskej republiky právoplatne rozhodol.

18. Podľa § 2 ods. 1 SSP v správnom súdnictve poskytuje správny súd ochranu právam alebo právom chráneným záujmom fyzickej osoby a právnickej osoby v oblasti verejnej správy a rozhoduje v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom.

19. Podľa § 6 ods. 1 SSP správne súdy v správnom súdnictve preskúmajú na základe žalôb zákonnosť rozhodnutí orgánov verejnej správy, opatrení orgánov verejnej správy a iných zásahov orgánov verejnej správy, poskytujú ochranu pred nečinnosťou orgánov verejnej správy a rozhodujú v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom.

20. Podľa § 34 ods. 1 stavebného zákona účastníkom územného konania je navrhovateľ, obec, ak nie je stavebným úradom príslušným na územné konanie a ten, komu toto postavenie vyplýva z osobitného predpisu.

21. Podľa § 34 ods. 2 stavebného zákona v územnom konaní o umiestnení stavby, o využívaní územia, o stavebnej uzávere a o ochrannom pásme sú účastníkmi konania aj právnické osoby a fyzické osoby, ktorých vlastnícke alebo iné práva k pozemkom alebo stavbám, ako aj k susedným pozemkom a stavbám vrátane bytov môžu byť rozhodnutím priamo dotknuté.

22. Podľa § 36 ods. 1 stavebného zákona stavebný úrad oznámi začatie územného konania dotknutým orgánom a všetkým známym účastníkom a nariadi ústne pojednávanie spojené spravidla s miestnym zisťovaním. Súčasne upozorní účastníkov, že svoje námietky a pripomienky môžu uplatniť najneskoršie pri ústnom pojednávaní, inak že sa na ne neprihliadne. Stavebný úrad oznámi začatie územného konania do 7 dní odo dňa, keď je žiadosť o územné rozhodnutie úplná.

23. Podľa § 36 ods. 4 stavebného zákona začatie územného konania o umiestnení líniovej stavby alebo v odôvodnených prípadoch aj zvlášť rozsiahlej stavby, stavby s veľkým počtom účastníkov konania, ako aj územného konania o využití územia, o stavebnej uzávere a o ochrannom pásme, ak sa týka rozsiahleho územia, oznámi stavebný úrad účastníkom územného konania verejnou vyhláškou. Stavebný úrad oznámi začatie územného konania verejnou vyhláškou aj v prípade, že mu účastníci konania alebo ich pobyt nie sú známi.

24. Predmetom napadnutého rozhodnutia bolo územné rozhodnutie o umiestnení stavby vydané v konaní vedenom žalovaným pod zn. OSS-7131-22/2019-AV. administratívneho spisu žalovaného vyplýva, že dňa 06.12.2019 stavebný úrad oznámil začatie územného konania a nariadenie ústneho pojednávania spojeného s miestnym zisťovaním oznámením č. j. OSS-7131-2/2019-AV. Predmetné oznámenie žalovaný doručoval výlučne účastníkom konania 1) Monero, s.r.o., Drieňová 1J, Bratislava - mestská časť Ružinov, 82101, 2) Moneo, s.r.o., Drieňová 1J, Bratislava - mestská časť Ružinov, 82101 a 3) Mesto Ružomberok, nám. A. Hlinku 1, 034 01 Ružomberok a dotknutým orgánom.

25. Dňa 20.12.2019 žalovaný vydal územné rozhodnutie a rovnako výlučne ho doručoval len účastníkom konania 1) Monero, s.r.o., Drieňová 1J, Bratislava - mestská časť Ružinov, 82101, 2) Moneo, s.r.o., Drieňová 1J, Bratislava - mestská časť Ružinov, 82101 a 3) Mesto Ružomberok, nám. A. Hlinku 1, 034 01 Ružomberok a dotknutým orgánom. Doručenie rozhodnutia iným osobám alebo doručovanie iným spôsobom (napríklad verejnou vyhláškou) z administratívneho spisu zistené nebolo.

26. Správny súd posudzoval splnenie povinnosti žalovaného zabezpečiť dostatočnosť publicity územného konania v rovine oznámenia začatia územného konania neznámym účastníkom verejnou vyhláškou v konaniach, v ktorých sú priamo dotknuté aj subjekty odlišné od vlastníkov susediacich nehnuteľností. Z administratívneho spisu vyplynulo, že žalovaný nepostupoval v súlade s § 36 ods. 4 stavebného zákona, t.j. neoznámil začatie územného konania verejnou vyhláškou, ani žalobcom nedoručil oznámenie o začatí územného konania ani územné rozhodnutie do vlastných rúk, a žalobcovia sa tak objektívne nemohli dozvedieť a získať informácie o prebiehajúcom územnom konaní a domáhať sa účasti v ňom. Z administratívneho spisu zároveň vyplynulo, že od podania návrhu na začatie územného konania (05.12.2019) do vydania rozhodnutia o umiestnení stavby (20.12.2019) uplynulo 15 dní, čo predstavuje vzhľadom na charakter stavby VILADOMY RUŽOMBEROK v rozsahu stavebných objektov uvedených v napadnutom rozhodnutí neobvyklú rýchlosť konania správneho orgánu. Pokiaľ žalovaný argumentuje, že informácia o začatí konania bola riadne zverejnená, uvedenú skutočnosť nepreukázal a z predloženého administratívneho spisu nevyplýva.

27. Podľa § 179 ods. 1 SSP ak správnu žalobu podá niekto, kto tvrdí, že mu rozhodnutie orgánu verejnej správy alebo opatrenie orgánu verejnej správy nebolo doručené, hoci sa s ním ako s účastníkom administratívneho konania malo konať (ďalej len „opomenutý účastník“), správny súd overí správnosť tohto tvrdenia a skutočnosť, či od vydania napadnutého rozhodnutia alebo opatrenia neuplynuli viac ako tri roky, a ak sú tieto podmienky splnené, uznesením rozhodne, že orgán verejnej správy je povinný doručiť opomenutému účastníkovi vo veci vydané rozhodnutie alebo opatrenie.

28. Dňa 20.12.2019 žalovaný vydal rozhodnutie o umiestnení stavby č. OSS-7131-22/2019-AV zo dňa 20.12.2019, ktorým v územnom konaní rozhodol o umiestnení stavby „VILADOMY RUŽOMBEROK“ na pozemkoch CKN parc. č. XXXX/X, XXXX/XX, XXXX/XX, k. ú Ružomberok, pre navrhovateľa: Monero, s.r.o., so sídlom Drieňová 1J, 821 01 Bratislava- Ružinov. Žalobcovia sa žalobou zo dňa 21.05.2021 domáhajú uloženia povinnosti žalovanému doručiť žalobcom územné rozhodnutie žalovaného o umiestnení stavby vydané dňa 20.12.2019, teda doručenia rozhodnutia sa domáhali v trojročnej lehote v zmysle ust. § 179 ods. 1 SSP.

29. Ústavný súd v bode 21. odôvodnenia Uznesenia sp. zn. PL. ÚS 12/2023-11 zo dňa 11. októbra 2023 poukázal na ustanovenie § 36 ods. 4 stavebného zákona, ktoré ukladá stavebnému úradu povinnosť oznámiť začatie územného konania verejnou vyhláškou v prípade, že mu účastníci konania alebo ich pobyt nie sú známi alebo v prípade väčšieho množstva potencionálnych účastníkov konania, t.j. v situácii, keď sa účastníkom konania môže stať aj vlastník (alebo držiteľ iného práva k) inej priamo dotknutej nehnuteľnosti, ako tomu bolo v prípade žalobcov.

30. So zreteľom na uvedené a na citované závery ústavného súdu, možno uzavrieť, že postup žalovaného pri doručovaní napadnutého rozhodnutia nebol súladný s platným právnym poriadkom. Správny súd sa stotožnil s právnym názorom ústavného súdu pri výklade ust. § 139 ods. 2 písm. c/ zákona, tak, že žalobcov na účely tohto konania považuje za fyzické osoby, ktorých vlastnícke právo k pozemkom môže byť napadnutým rozhodnutím priamo dotknuté. Hoci pozemok vo vlastníctve žalobcov nemá charakter pozemku priamo susediaceho s pozemkom (nemajú spoločnú hranicu), na ktorom bola napadnutým uznesením umiestnená stavba (stavby), žalobcovia (ako nositelia vlastníckeho práva) sa o účastníctvo v konaní podanou správnu žalobou aktívne uchádzajú, tvrdiac, že sú priamo dotknutí predmetom konania na svojich právach. Podľa § 36 ods. 4 stavebného zákona účastníkmi konania sú aj právnické osoby a fyzické osoby, ktorých vlastnícke alebo iné práva k pozemkom alebo stavbám... môžu byť rozhodnutím priamo dotknuté, t.j. platná právna úprava účastníctva územného konania nebola obmedzená iba na prípady, keď už preukázateľne došlo alebo bez pochybností dôjde k priamemu poškodeniu na právach vlastníkov pozemkov alebo stavieb. Vzhľadom na racionalitu tvrdení žalobcov, na preukázanie bezprostrednej blízkosti pozemku v ich spoluvlastníctve k pozemkom, na ktorých má byť umiestnená stavba a na skutočnosť, že platná právna úprava spája účastníctvo v územnom konaní s možnosťou nepriaznivého dotyku územného rozhodnutia na ich právach, možno uzavrieť, že na konštatovanie opomenutia doručenia napadnutého rozhodnutia žalobcom postačuje ich tvrdenie ohľadom možného dotyku na ich právach, ktoré nie je celkom vylúčené. Žalobcovia také tvrdenia v správnej žalobe predložili. Vzhľadom na uvedené boli splnené podmienky na postup podľa § 179 ods. 1 SSP. Preto správny súd uložil vo výroku tohto rozhodnutia žalovanému povinnosť doručiť (v súlade so zákonom do vlastných rúk) žalobcom v 1. a 2. rade napadnuté rozhodnutie.

31. Podľa § 179 ods. 2 SSP ak orgán verejnej správy bezdôvodne nedoručí rozhodnutie alebo opatrenie opomenutému účastníkovi, správny súd mu i bez návrhu môže uznesením uložiť pokutu.

32. Rozhodnúť o tom, či k porušeniu alebo obmedzeniu ich vlastníckych práv územným rozhodnutím skutočne došlo, môže len vecne a miestne príslušný orgán verejnej správy (v danom prípade žalovaný ako stavebný úrad) procesným postupom v územnom konaní. Prípadne odvolací orgán. Správne súdy nenahrádzajú činnosť orgánov verejnej správy, len preskúmajú zákonnosť ich postupov a rozhodnutí. Túto otázku by bol správny súd povinný uzavrieť napríklad v konaní o správnej žalobe o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia o nepriznaní postavenia účastníkov konania žalobcom, o ktorého prieskum nejde, ak by bolo na tom založené.

33. Žalobcovia odvodzovali svoje účastníctvo v územnom konaní, výsledkom ktorého bolo územné rozhodnutie tým, že sú podielovými spoluvlastníkmi pozemku v bezprostrednej blízkosti pozemkom navrhovaným na zastavanie predmetnou výstavbou, čím môže dôjsť k výraznej kvalitatívnej zmene ich vlastníckeho práva a práva pokojne užívať majetok. Navrhovanou zástavbou sa podľa nich zmení charakter danej lokality, čo bude mať priamy vplyv aj na vlastnícke právo žalobcov k ich pozemku a právo na jeho pokojné užívanie. Jeho cena pravdepodobne výrazne poklesne, keďže namiesto rodinných domov, s ktorými ráta územný plán, má nad ich pozemkom stáť vysoký bytový dom. Z pozemku, ktorý mohol slúžiť na príjemné užívanie alebo na zastavanie stavbou v pokojnej lokalite, sa stane pozemok v bezprostrednej blízkosti rušnej stavby a následne nového malého sídliska. Z obsahu uvedených konkrétnych výhrad nepriamych susedov v rámci žalobných námietok plynie, že nebolo

jediným cieľom žalobcov, aby investor zhodnotil ich pozemok umiestnením komunikácie na hranici im patriaceho pozemku, čo by pre nich malo znamenať výhodu z dôvodu prístupnosti z verejnej komunikácie z oboch strán. Ďalej je zrejmé, že samotná vzdialenosť ich pozemku od výstavby nebola ich jediným argumentom, ktorý predložili na priznanie práv účastníkov konania. Zaoberať sa týmito argumentami, najmä existenciou bezprostrednej intenzity porušenia práv a individualizáciou subjektu, ktorý je porušením dotknutý, ako už bolo uvedené, nie je povolaný správny súd, ktorý nenahrádza činnosť stavebného úradu, iba v ktorého právomoci je procesným postupom posúdiť takéto námietky. Správny súd preto nemôže prihliadať ani na stanoviská žalovaného, ktorý takéto námietky považuje za obštrukciu, úmyselné oddialenie výstavby, otázku iného konania týkajúceho sa územnoplánovacej dokumentácie a územného plánu a pod.

34. Podľa § 179 ods. 3 SSP doručením uznesenia správneho súdu podľa odseku 1 orgánu verejnej správy sa zo zákona odkladajú účinky napadnutého rozhodnutia alebo opatrenia, a to až do právoplatnosti rozhodnutia o riadnom opravnom prostriedku, ak osobitný predpis upravujúci konanie pred orgánom verejnej správy jeho podanie proti napadnutému rozhodnutiu alebo opatreniu pripúšťa. V takom prípade je opomenutý účastník oprávnený na podanie riadneho opravného prostriedku v lehote a za podmienok ustanovených osobitným predpisom a orgán verejnej správy je povinný o tomto riadnom opravnom prostriedku konať a rozhodnúť.

35. Bude úlohou príslušného odvolacieho orgánu (pokiaľ bude žalobcami včas podané odvolanie proti územnému rozhodnutiu) zaoberať sa a posúdiť výhrady a odvolacie námietky žalobcov v súlade s ust. § 3 ods. 1 Správneho poriadku, t.j. tak, aby bola zachovaná zásada legality a súčasne jeho povinnosť chrániť záujmy všetkých účastníkov konania, vrátane žalobcov. Svoje závery k všetkým prípadným odvolacím námietkam žalobcov preskúmateľne odôvodní vo vydanom rozhodnutí o odvolaní.

36. Podľa § 179 ods. 4 SSP po právoplatnosti uznesenia podľa odseku 1 správny súd konanie zastaví. Správny súd zastaví konanie vždy aj vtedy, ak od vydania napadnutého rozhodnutia alebo opatrenia do podania žaloby opomenutým účastníkom uplynuli viac ako tri roky.

37. O náhrade trov konania správny súd nerozhodol, pretože v súlade s § 179 ods. 4 veta prvá SSP bude správny súd po právoplatnosti tohto uznesenia (a doručení územného rozhodnutia) ešte rozhodovať o zastavení konania, v ktorom súd rozhodne aj o trovách konania (keďže pôjde o rozhodnutie, ktorým sa konanie končí).

38. Toto rozhodnutie prijal senát správneho súdu pomerom hlasov 3:0 (§ 139 ods. 4 v spojení s § 147 ods. 2 SSP).